

Förordning om ändring i förordningen (1998:896) om hushållning med mark- och vattenområden m.m.;

utfärdad den 17 juni 2015.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1998:896) om hushållning med mark- och vattenområden m.m.

dels att rubriken till förordningen, 1–3 och 5 §§ och rubriken närmast före 5 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 a och 1 b §§, av följande lydelse.

Förordning om hushållning med mark- och vattenområden

1 §¹ De statliga myndigheter som anges i denna förordning har var och en inom sitt verksamhetsområde uppsikt över hushållningen med mark- och vattenområden. Myndigheterna ska i samverkan med länsstyrelserna följa utvecklingen av frågor om hushållningen med mark- och vattenområden. Tyngdpunkten i denna verksamhet ska läggas på frågor som har stor betydelse i ett nationellt perspektiv och frågor vars utveckling Sverige enligt internationella åtaganden ska följa.

Förordningen är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

1 a § Boverket har uppsikt över hushållningen med de mark- och vattenområden som omfattas av 4 kap. 1–7 §§ miljöbalken. Bestämmelser om att Boverket ska verka för samordning av de statliga myndigheternas arbete med underlag för tillämpningen av 3 och 4 kap. och 6 kap. 19–21 §§ miljöbalken finns i förordningen (2012:546) med instruktion för Boverket.

Boverket har dessutom allmän uppsikt över hushållningen med mark- och vattenområden.

1 b § Länsstyrelsen har uppsikt inom länet över hushållningen med mark- och vattenområden.

2 §² Myndigheterna ska, enligt den fördelning som anges i denna paragraf, efter samråd med Boverket samt de länsstyrelser och andra myndigheter som anges i andra stycket och som är berörda, lämna uppgifter i skriftlig form till länsstyrelserna om områden som myndigheterna bedömer vara av riksintresse enligt 3 kap. miljöbalken. För ett område som omfattas av en beslutad havs-

¹ Senaste lydelse 2008:232.

² Senaste lydelse 2011:624.

plan enligt 4 kap. 10 § miljöbalken ska uppgifterna också lämnas till Havs- och vattenmyndigheten.

Uppgifterna ska i fråga om områden

1. av riksintresse för rennäringen (3 kap. 5 §) lämnas av Sametinget,
2. av riksintresse för yrkesfisket (3 kap. 5 §) lämnas av Havs- och vattenmyndigheten,
3. av riksintresse för naturvården och friluftslivet (3 kap. 6 §) lämnas av Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten inom sina ansvarsområden,
4. av riksintresse för kulturmiljövården (3 kap. 6 §) lämnas av Riksantikvarieämbetet,
5. som innehåller fyndigheter av ämnen eller material som är av riksintresse (3 kap. 7 §) lämnas av Sveriges geologiska undersökning,
6. av riksintresse för anläggningar för industriell produktion (3 kap. 8 §) lämnas av Tillväxtverket,
7. av riksintresse för anläggningar för energiproduktion och energidistribution (3 kap. 8 §) lämnas av Statens energimyndighet,
8. av riksintresse för anläggningar för slutlig förvaring av använt kärnbränsle och kärnavfall (3 kap. 8 §) lämnas av Strålsäkerhetsmyndigheten,
9. av riksintresse för anläggningar för kommunikationer (3 kap. 8 §) lämnas av Trafikverket och Post- och telestyrelsen inom sina verksamhetsområden,
10. av riksintresse för anläggningar för avfallshantering (3 kap. 8 §) lämnas av Naturvårdsverket,
11. av riksintresse för anläggningar för vattenförsörjning (3 kap. 8 §) lämnas av Havs- och vattenmyndigheten, och
12. av riksintresse för totalförsvarets anläggningar (3 kap. 9 §) lämnas av Försvarmakten och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap inom sina ansvarsområden.

3 §³ Länsstyrelsen ska ta de initiativ som behövs för att det i arbetet med miljökonsekvensbeskrivningar och i planerings- och beslutsprocesser tas hänsyn till 3 och 4 kap. miljöbalken. Initiativen ska tas så tidigt som möjligt i processerna. När 3 och 4 kap. miljöbalken ska tillämpas vid prövningen av ett mål eller ärende, ska länsstyrelsen särskilt verka för att riksintressena tillgodoses i den prövningen. Av plan- och bygglagen (2010:900) framgår att länsstyrelsen ska verka för att riksintressen tillgodoses i kommunala planer enligt den lagen.

Länsstyrelsens arbete ska grundas på underlag från de myndigheter som anges i 2 §. För ett område som omfattas av en beslutad havsplan enligt 4 kap. 10 § miljöbalken ska dock länsstyrelsens arbete grundas på planen.

En bestämmelse om tillämpningen av 3 och 4 kap. miljöbalken i mål och ärenden enligt miljöbalken finns i 2 kap. 6 § andra stycket miljöbalken. Bestämmelser om att 3 och 4 kap. miljöbalken ska tillämpas i mål och ärenden som prövas enligt andra lagar finns i

1. lagen (1966:314) om kontinentalsockeln,
2. väglagen (1971:948),
3. lagen (1978:160) om vissa rörledningar,
4. lagen (1983:293) om inrättande, utvidgning och avlysning av allmän

- farled och allmän hamn,
5. lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter,
6. minerallagen (1991:45),
7. lagen (1992:1140) om Sveriges ekonomiska zon,
8. lagen (1995:1649) om byggande av järnväg,
9. ellagen (1997:857),
10. naturgaslagen (2005:403),
11. luftfartslagen (2010:500), och
12. plan- och bygglagen (2010:900).

Lämplig användning samt översiktsplaner, regionplaner och havsplaner

5 § Den myndighet som ska tillämpa 3 och 4 kap. miljöbalken i ett ärende ska i beslutet ange om den prövade anläggningen, verksamheten eller åtgärden går att förena med en från allmän synpunkt lämplig användning av mark- och vattenresurserna samt med de översiktsplaner, regionplaner och havsplaner som är tillämpliga i ärendet.

Denna förordning träder i kraft 15 juli 2015.

På regeringens vägnar

ÅSA ROMSON

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)

